

Volim da radim sa decom

Tamara Veljković, do skoro Radisavljević, rođena je 1991. godine. Osnovnu školu je završila u Starčevu, hemijsku školu, smer tehničar reprodukcije, završila je u Pančevu. Nakon dvoumljenja da li dalje da se školuje za grafičkog dizajnera ili vaspitača, odlučila se za Visoku školu strukovnih studija za obrazovanje vaspitača u Vršcu. Tamara trenutno radi na zameni koleginice u vrtiću "Kremenko" sa decom predškolskog uzrasta. Od pre manje od mesec dana ušla je u bračne vode iz kojih planira da zasnuje porodicu.

Kako je izgledalo Tamarino detinjstvo?

- Kao i sva deca koja polaskom u prvi razred "lepršaju", pokušavajući da pronađu sebe u nekom sportu ili drugoj društvenoj aktivnosti, tako je izgledalo i moje detinjstvo. Pokušaj folkloru nije urodio plodom ali sam se ubrzo upisala na odbojku. Kasnije sam zavolela karate gde sam ostvarila i neke uspehe a najveći je bio osvojeno drugo mesto u jugoistočnoj Evropi. Kasnije, odrastanjem, bilo je sve više obaveza oko škole i postalo mi je velika obaveza da putujem u Pančevo na treninge, pripreme za takmičenja... Odlučila sam da prekinem sa sportom. I sada smatram da je moj trener Tihomir Makitan koji vodi karate školu "Mladost" jedan pre svega vrhunski pedagog od kojeg deca mogu mnogo da nauče

Zašto ste se odlučili za pedagošku školu?

- Iz razloga što me je zanimao grafički dizajn izabrala sam smer tehničara reprodukcije. Videla sam sebe kao dizajnera nekih nedeljnih ili dnevnih novina, kasnije sam videla sebe u politehničkoj školi da bi na kraju definitivno odlučila da želim da budem vaspitač. Šta više, nakon upisa u Visoku školu strukovnih studija dugo sam razmišljala da se prebacim za defektologa ali nešto je prevagnulo. Diplomirala sam iz oblasti opšte pedagogije na temu "Darovita deca i njihova porodica". Tokom školovanja prosečna ocena mi je bila osam, što govori da sam bila prosečan student.

Tokom školovanja aktivno ste učestvovali u važnom projektu?

- Na trećoj godini školovanja za vaspitača učestvovala sam u projektu "Uloga pedagoške prakse u profesionalizaciji poziva vaspitača". Moja uloga je bila da osmišljam zadatke za decu predškolskog uzrasta. Potpuno sam se posvetila projektu i profesionalno obavila svoj zadatak, projekat je kasnije predstavljen u Aradu u Rumuniji a zatim i štampan kao zbornik za decu koji se pojavio i kod nas. Pošto sam već vreme provodila u Vršcu, van porodice i porodične kuće, puno mi je značilo da se što više aktiviram u sve angažmane koji se tiču mog školovanja. Sada mogu da kažem da su mi te tri godine najlepší deo mog školovanja.

Kako izgleda jedan vaš radni dan?

- Pre svega volim da radim sa decom jer su ona u predškolskom uzrastu potpuno iskrena i uvek su raspoložena za komunikaciju, rad i otkrivanja nečeg novog. Sa prepodnevnom grupom obavezne su jutarnje vežbe; učimo decu zdravom životu i lepom ponašanju. Radimo na

razvijanju motorike kod dece kao i kompletne pripreme za školovanje. Veoma je bitno da deca budu što spremnija za period školovanja i uklope se u društvenu sredinu. Naravno, deca kao deca, uvek su pomalo nepredvidiva, raspoložena za šalu, pa je potrebna velika odgovornost i koncentracija nas vaspitača jer nema prostora za greške.

Aktivni ste i mimo radnog mesta?

- Neko vreme sam radila kao animator na dečijim rođendanima. Prilikom akcije Mesne zajednice na proslavi Svetog Nikole na Trgu neolita, glumim dobru vilu koja zajedno sa Deda Mrazom deli deci poklone. Posvetila sam se poslu a sve to pa i još mnogo toga spada u opus radnog mesta tako da ja smatram da sve što se tiče dece spada u moje radno mesto. Ovog leta sam zajedno sa kolegom Mirkom Trubarcem učestvovala u izgradnji ogromnog lavirinta od kutija koje su predviđene za reciklažu. Mirkovom zaslugom sav taj silni karton nije završio u reciklažnom centru nego smo po njegovoj ideji napravili veliki poligon na kome mogu da se igraju deca. Lavirint je bio postavljen u Velikoj sali Doma kulture u okviru ovogodišnjih "Dana druženja" a zatim je rasklopljen i čeka sledeću godinu pa, ako ne bude kišno leto kao ovo što je za nama, na Trgu neolita isti lavirint će biti ponovo sklopljen i imaće istu namenu.

Kakvi su vam planovi za budućnost?

- Trenutni plan mi je stvaranje porodice pošto sam pre nešto manje od mesec dana uplovila u bračne vode. Što se poslovnog plana tiče on je zasad samo ideja koja ima mogućnost da se realizuje, plan je da otvorim privatni vrtić u objektu mojih roditelja koji se nalazi u blizini centra Starčeva. Ideja podrazumeva da u sklopu postoji i produženi boravak. Naravno, za sad je sve to samo ideja koju ću možda jednog dana realizovati. Ustanove takvog tipa odavno postoje u Beogradu, pa i u Pančevu. Mislim da kao mala sredina možemo da pariramo mnogim gradovima, ja sam pobornik ideje da Starčevo ima sve.